

Haand til Haand. Der har været et Ejendoms- slagteri af den anden Verden, og det har været Genstand for megen Paatale, ikke mindst i Partiet Venstres Blade, at her var sket noget, som Lovgivningsmagten maatte skride ind imod. Jeg har set i et Medlemsblad for visse nørrejske Foreninger — jeg tror nok, dette Blad maa anses for at være et godt Udtryk for det ærede Medlem for Sæby-Kredsen (Pinstrup) og hans Retning her i Tinget —, at en Mand, der hed Kalundan — der er maaske andre, der kender ham bedre end jeg, jeg kender ham ikke —, i dette Blad, der var saa lidet stemt for Regeringen som muligt og angreb den i saa heftige og lidenskabelige Udtryk, som man dog kun sjælden ser, i højeste Grad anbefalede for at forhindre videre Salg af Ejendomme og ramme de Folk, der var Tale om, at man skulde tage en betydelig Skat af den Fortjeneste, som var indvundet paa Salg af Landejendomme. I Nørrejylland er dette altsaa godt Latin — jeg skulde maaske i dette Tilfælde hellere sige godt Dansk —, men efter at man er kommet til København, er det højt uheldigt at foreslaa en saadan Bestemmelse.

Det, der gøres af Indvendinger imod den, angaar alt sammen ganske specielle Tilfælde, som man meget vel kommer ud over, hvad enten man i Betænkningen opregner de Tilfælde, hvor man mener, der skal fares med Lempe, eller man vil stole paa Finansministeren i den Henseende, naar man giver ham den Bemyndigelse, man har givet ham ved alle disse Love. Men denne Bemyndigelse — det er en fuldkommen Fejltagelse, hvis ærede Medlemmer tror, at det er en Fornøjelse for Finansministeren at have den! Tværtimod, hvis der kunde indføres Regler i Loven, som Finansministeren kunde have at holde sig til, var det behageligere for ham og hans Embedsmænd, end naar de selv skal underkaste hvert enkelt Tilfælde en nøje Prøvelse og se at komme til det rigtige. Men jeg har ikke hørt nogen Klager over, at Finansministeren ikke skulde have udført det, som han havde forpligtet sig til overfor Rigsdagen, for Eksempel med Hensyn til Merindkomstkatten; og jeg ved ikke, hvorfor man skulde have mindre Tillid til Finansministeren paa dette Punkt, naar

det gælder dette Forslag. Altsaa saadanne specifikke Tilfælde, som at en Mand sælger en Gaard og køber en anden, kan man sagtens klare. Det er indlysende, at man ikke her vil anvende hele Lovens Streng- heds. Eller det andet Tilfælde, som er anført i Bladene, at en Mand sælger en Gaard og tjener paa den og sælger en anden og taber ved den — man skulde hurtig komme ind paa at udligne den Slags Transak- tioner mod hinanden. Men der er jo ganske absolut rundt om i Lan- det Tilfælde, som alle kender, hvor den og den Mand har faaet en ganske enorm Gevinst ved at benytte den øjeblikkelige Konjunkturstigning paa Landejendomme, Tilfælde, hvor der er tjent $\frac{1}{2}$ eller en hel Million Kroner. Jeg ergaetud fra — men naiv har jeg altsaa været —, at naar man klagede saa bittert herover og raabte paa en Formueforøgelsesskat, mente man noget med det. Men naturligvis, naar det kun har været Agitation imod Regeringen, er der ikke noget at sige dertil; det er jo ganske naturligt fra et politisk Partis Side. At man saa bagefter ikke vil staa ved det, er ganske ligefremt.

Saaledes staar Sagen i Øjeblikket. Jeg ser ikke rettere, end at dette Forhold kan vi kun ramme paa denne Maade. Det hjælper aldeles ikke, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) siger: Ja, vi kan jo se, om vi kan enes om en almindelig Formueforøgelsesskat; hvis vi kan konstatere, at der har fundet Formueforøgelse Sted som Følge af Krigskonjunkturerne, kan vi jo se at ramme det. For det første er det efter min Mening ganske umuligt at gennemføre dette praktisk. Jeg vilde ikke kunne stille noget Forslag i saa Henseende, men da det ærede Medlem er saa overorden- tlig indsigtfuld paa dette Punkt, er det jo muligt, at han vil kunne stille et saadant Forslag, og det vil saa blive be- handlet med al den Agtelse, som man skylder baade det ærede Medlem og For- slaget. Men jeg maa kaste hele Byrden ved dette over paa det ærede Medlem og afvente, om han i Udvalget vil kunne stille brugbare Forslag paa dette Punkt. Fore- løbig tvivler jeg derom. Men dernæst rames Forholdet alligevel ikke, selv om vi kunde komme til en saadan Formuebe- skatning af det og ikke en Indkomstbe-